

L I I I.

3. Subjectum quoq; dictas tres species evidenti discrimine sejungit. Honesta namq; non nisi inter viros probos & virtute præditos locum habet. Iucunda verò & utilis promiscuè inter quos vis coire potest. §. Eth. Nic. c. 3. & 4.

L V.

Quanquam juvenes ut plurimum iucundam; senes verò utilem maximè consecretentur Amicitiam, §. Eth. Nic. c. 3.

L V I.

Illi namq; quia affectibus plerumq; indulgent, ut plurimum etiam iucundum anteferunt utili. Hi verò, quia ætas homines, Comico, ipsaq; experientia teste, ad rem plerumq; facit attentiores; ideò utile potius appetunt & prosequuntur quàm iucundum.

L V I I.

4. Deniq; honesta Amicitia non æquè criminatibus est obnoxia, quemadmodum iucunda & utilis. §. Eth. Nic. c. 4.

L V I I I.

Quia enim Amici honesti satis longo tempore mutuò se exploraverunt, & virtutem fidemq; sibi invicem probarunt; ideo clandestinis aliorum delationibus & calumnijs non moventur nec ullam fidem illis adhibent.

L I X.

In iucunda verò pariterq; utili Amicitia ut suspitionum æstus dominantur; ita delationes quoq; inculcationes & criminatones aliorum attenduntur.

B 2

Sed

3.
Subiectum
amicitiæ
honestæ.
Subiectum
Amicitie
rùm iucundæ
rùm utilis.

Cur iuvenes
plerumq;
iucundam
colant
Amicitiam
& senes
utilem.

4.